

ES CELŠOS

Sabata pēcpusdienai

NEDEĻAS PĒTĪJUMIEM:

Ps. 18:3–18, Ps. 41:2–4, 5. Moz. 15:7–11, Ps. 82, Ps. 96:6–10, Ps. 99:1–4, Rm. 8:34.

ATMIŅAS TEKSTS:

“‘Tad nu posta dēļ, kas nācis pār apspiestajiem, un grūtdieņu nopūtu dēļ Es celšos,’ saka Tas Kungs, ‘un gādāšu pestīšanu tam, kas pēc tās ilgojas!’” (Ps. 12:6)

Mūsu laikmets nav vienīgais laikmets, kurā plosās ļaunums, netaisnība un apspiešana. Arī dziesminieki dzīvoja tādā laikā. Un tāpēc, lai ko tie izteiktu, psalmi izsaka arī Dieva protestu pret vardarbību un apspiešanu pasaulē – gan šodienas pasaulē, gan laikmetā, kad dzīvoja psalmu autori.

Jā, Kungs ir pacietīgs un savā lielajā pacietībā neļauj vaļu dusmām, nevēloties, lai kāds pazustu, bet lai visi nožēlotu grēkus un mainītu savus ceļus (2Pt. 3:9–15). Un, lai gan Dieva īstais laiks iejaukties ne vienmēr sakrīt ar cilvēku cerībām, tuvojas Dieva tiesas diena (Ps. 96:13, Ps. 98:9). Mums vienkārši jāpaļaujas uz Viņu un Viņa apsoliņumiem, līdz pienāks šī diena.

Tikai Radītājs, kura tronis ir balstīts uz taisnību un tiesu (Ps. 89:15, Ps. 97:2), ar savu augstāko spriedumu var nodrošināt pasaulei stabilitāti un labklājību. Divkāršais dievišķās tiesas aspekts ietver apspiesto atbrīvošanu un ļauno iznīcināšanu (Ps. 7:7–18).

Tas mums ir apsoliņš, un tas tiešām reiz pienāks, taču Dieva noliktajā laikā, nevis pēc mūsu prāta, – šī ir doma, ko uzsver dziesminieks.

Iepazīsties ar šīs nedēļas tēmu, lai sagatavotos Bībeles izpētei 10. februārī.

Varenais Karotājs

Izlasi Ps. 18:2–4, Ps. 76:4–10, 13 un Ps. 144:5–7. Kā Kungs ir attēlots šajos pantos? Ko šīs metaforas atklāj par Dieva gatavību atbrīvot Savus ļaudis? _____

Šīs dziesmas slavē Kungu par Viņa brīnišķīgo pārspēku salīdzinājumā ar ļaunajiem spēkiem, kas apdraud Viņa tautu. Tās attēlo Dievu Viņa varenībā kā karotāju un tiesnesi. Psalmos bieži tiek attēlots Dievs kā karotājs, un tas izgaismo realitāti, cik nopietni un steidzīgi Dievs reaģē uz Savas tautas saucieniem un ciešanām.

“No spožuma Viņa priekšā šķēlās Viņa padebeši ar krusu un liesmainiem zibeņiem. Kungs lika pārkoniem dārdēt debesīs, Visuaugstākais pacēla Savu balsi, raidīja Savas bultas uz visām pusēm un izklīdēja ienaidniekus, meta zibeņus un biedēja viņus.” (Ps. 18:13–15)

Dieva milzīgajai apņēmībai un vērienīgajai rīcībai vajadzētu kļiedēt visas šaubas par Dieva lielajām rūpēm un līdzjūtību pret cietējiem vai par Viņa spēju uzveikt ļaunumu. Mums tikai jāgaida, kad Viņš to izdarīs.

Galū galā pat tad, kad Dieva ļaudis, piemēram, Dāvids, bija iesaistīti karā, atbrīvošana nenotika ar cilvēku līdzekļiem. Daudzās cīņās pret Dieva tautas ienaidniekiem ķēniņš Dāvids slavēja Dievu kā vienīgo, kurš guvis visas uzvaras. Dāvidam būtu bijis viegli piedēvēt sev nopelni par sasniegto, par daudzajiem panākumiem un uzvarām, taču viņš zināja, no kurienes nāk viņa spēka Avots.

Lai gan Dāvids apgalvo, ka Kungs apmāca viņa rokas karam (Ps. 18:35), nekur Psalmos viņš nepaļaujas uz savām kaujas prasmēm. Tā vietā mēs atrodam, ka Kungs cīnās par Dāvidu un atbrīvo viņu (Ps. 18:48, 49).

Psalmos ķēniņš Dāvids, kurš bija pazīstams kā veiksmīgs karotājs, uzņemas arī prasmi mūzikā lomu un slavē Kungu kā vienīgo Savas tautas Atbrīvotāju un Uzturētāju (Ps. 144:10–15). Slavēšana un Kungam pienestas lūgšanas ir divi Dāvida spēka avoti, kas spēcīgāki par jebkuru kara ieroci. Tikai Dievam ir jāuzticas un Viņš vienīgais jāpielūdz.

Lai arī kādas dāvanas un prasmes jums būtu, lai arī kādi panākumi jums dzīvē ir bijuši, kāpēc jums vienmēr jāatceras tā visa avots? Ar kādām briesmām jūs saskaraties, ja aizmirstat šo avotu? _____

Tiesa apspiestajiem

Izlasi Ps. 9:19, Ps. 12:6, Ps. 40:18, Ps. 113:7, Ps. 16:6–10 un Ps. 41:2–4. *Kāda vēsts šeit dota arī mums šodien?* _____

Dievs izrāda īpašas rūpes un bažas par taisnīgumu attiecībā uz dažādām neaizsargātām cilvēku grupām, tostarp nabadzīgajiem, trūcīgajiem, apspiestajiem, bāreņiem, atraithēm, atraithiem un svešiniekiem. Psalmi, tāpat kā bauslība un pravieši, šajā jau-tājumā runā ļoti skaidri (2. Moz. 22:21–27, Jes. 3:13–15).

Daudzos psalmos tiek lietota frāze “nabadzīgs un trūcīgs” un vērojama izvairīšanās attēlot apspiestos tikai nacionālos un reliģiskos apzīmējumos. Tas tiek darīts, lai uzsvērtu Dieva vispārējās rūpes par visu cilvēci.

Frāze “nabadzīgs un trūcīgs” attiecas ne tikai uz materiālo nabadzību, bet arī runā par neaizsargātību un bezpalīdzību. Tā runā par Dieva līdzjūtību un pauž domu, ka cietējs ir viens un viņam nav citas palīdzības kā vien Dievs. Vārdi “nabadzīgs un trūcīgs” attiecas arī uz cilvēka sirsnību, patiesumu un mīlestību pret Dievu, atzīstot pilnīgu atkarību no Dieva un atsakoties no jebkādam pašpalāvības un pašapliecināšanās iezīmēm.

Vienlaikus rūpes par trūcīgajiem (Ps. 41:2–4) parāda cilvēku uzticību Dievam. Ļaunums, kas nodarīts pret neaizsargātajiem, Bībeles kultūrā bija īpaši briesmīgs grēks (5. Moz. 15:7–11). Psalmi iedvesmo uzticīgos cilvēkus pacelt balsi pret jebkuru apspiešanu.

Psalmi arī uzsver, cik bezjēdzīgi ir balstīt savu palāvību uz ātri iznīkstošiem cilvēciskiem līdzekļiem kā uz galveno gudrības un drošības avotu. Dieva ļaudīm ir jāpretojas kārdinājumam pilnībā uzticēt pestīšanu cilvēciskiem vadītājiem un institūcijām, īpaši, ja to ceļš atšķiras no Dieva ceļiem.

Savā žēlastībā mūsu Kungs identificēja sevi ar nabagiem, pats kļūstot nabags, lai caur Viņa nabadzību daudzi kļūtu bagāti (2kor. 8:9). Kristus bagātība ietver atbrīvošanu no ikvienas grēka izraisītas apspiešanas, un Viņš mums apsola mūžīgo dzīvību Dieva valstībā (Atkl. 21:4). Jēzus Kristus piepilda Psalmu apsolījumus kā dievišķais Tiesnesis, kurš tiesās katru sliktu izturēšanos pret grūtībās esošajiem, kā arī pienākumu nepildīšanu pret viņiem (Mt. 25:31–46).

Cik daudz mēs domājam par “nabadzīgajiem un trūcīgajiem” mūsu vidū, un cik daudz mēs darām viņu labā? _____

Cik ilgi jūs tiesāsiet netaisni?

Kungs ir apveltījis Israēla vadītājus ar pilnvarām uzturēt taisnīgumu Israēlā (Ps. 72:1–7, 12–14). Israēla ķēniņiem bija jāīsteno sava vara saskaņā ar Dieva gribu. Vadītāju galvenajām rūpēm vajadzētu būt miera un taisnīguma nodrošināšanai un rūpēm par sociāli maznodrošinātiem cilvēkiem. Tikai tad zeme un visa tauta plauks. Ķēniņa troni stiprina uzticība Dievam, nevis cilvēka spēks.

Izlasī Ps. 82. Kas notiek, kad vadītāji sagroza taisnību un apspiež cilvēkus, ko viņiem ir pienākums pasargāt? _____

Ps. 82 Dievs pasludina savus spriedumus Israēla samaitātajiem tiesnešiem. Šeit “dievi” (Ps. 82:1, 6) nepārprotami nav ne pagānu dievi, ne eņģeļi, jo viņiem nekad nav bijis uzdots nodrošināt taisnīgumu Dieva ļaudīm, un tāpēc viņus nevarēja notiesāt par šī pienākuma nepildīšanu. Apsūdzības, kas uzskaitītas Ps. 82:2–4, sasaucas ar Toras likumiem, kas ļauj saprast, ka “dievi” ir Israēla vadītāji (5. Moz. 1:16–18, 5. Moz. 16:18–20, Jņ. 10:33–35). Dievs pārbauda “cilvēku dēlus”, vai viņi spriež taisnīgi, un tiek pasludināts viņu sods, jo viņi ir atzīti par netaisniem. Vadītāji kļīst tumsā bez zināšanām (Ps. 82:5), jo viņi ir atmetuši Dieva likumu – gaismu (Ps. 119:105).

Svētie Raksti nelokāmi atbalsta uzskatu, ka Kungs ir vienīgais Dievs. Viņš dala pasaules pārvaldību ar ieceltiem cilvēku vadītājiem kā Saviem pārstāvjiem (Rm. 13:1). Tomēr cik bieži šie cilvēku pārstāvji gan vēsturē, gan mūsdienās ir sagrozījuši viņiem uzticēto atbildību?

Ps. 82 izsmejoši atklāj dažu līderu atkrišanu, kuri uzskatīja sevi par “dieviem” pār citiem cilvēkiem. Lai gan Dievs Israēla vadītājiem piešķīra pilnvaras un privilēģijas un viņi tika saukti par “Visaugstākā bērniem” un pārstāvēja Viņu, Viņš nosoda ļaunos vadītājus. Dievs viņiem atgādina, ka viņi ir mirstīgi un pakļauti tādiem pašiem morāles likumiem kā visi citi. Neviens nav augstāks par Dieva likumu (Ps. 82:6–8).

Dievs tiesās visu pasauli. Arī Dieva tautai būs jāatskaitās Dievam. Gan vadītājiem, gan ļaudīm vajadzētu līdzināties dievišķā Tiesneša paraugam un likt uz Viņu vislielākās cerības.

Kāda veida autoritāte jums ir pār citiem? Cik taisnīgi un godīgi jūs izmantojat šīs pilnvaras? Uzmanieties. _____

Paudiet savu sašutumu

Izlasi Ps. 58:7–9, Ps. 69:23–29, Ps. 83:10–18, Ps. 94:1, 2 un Ps. 137:7–9. Kādas jūtas atklāj šie psalmi? Kas ir tiesas izpildītājs šajos psalmos? _____

Daži psalmi lūdz Dievu atriebties cilvēkiem un tautām, kas plāno ļaunumu pret šo psalmu autoriem vai viņu tautu, vai jau ir nodarījuši ļaunumu. Šie psalmi var izklausīties mulsinoši to skarbās valodas dēļ, kā arī tāpēc, ka tie acīmredzami nesaskan ar Bībeles principu par mīlestību pret ienaidniekiem (Mt. 5:44).

Tomēr dziesminieka sašutums, piedzīvojot apspiešanu, ir liels. Tas nozīmē, ka psalmu autori nopietnāk nekā daudzi cilvēki uztvēra labo un ļauno. Viņiem pat ļoti rūp ļaunums, kas tiek nodarīts pasaulē ne tikai viņiem pašiem, bet arī citiem.

Tomēr dziesminieks nekur nenosauc sevi kā to, kas atriebjas. Tā vietā viņi atstāj atriebību tikai Dieva rokās. Psalmi piemin dievišķās derības lāstus (5. Moz. 27:9–16) un lūdz Dievu rīkoties tā, kā Viņš ir apsollījis.

Psalmi ir praviētiski paziņojumi par gaidāmo Dieva tiesu. Tās nav tikai dziesminieku lūgšanas. Ps. 137 atspoguļo paziņojumus par dievišķo tiesu Babilonijai, kā tas redzams praviešu rakstos. Postījumi, ko babilonieši atnesa citām tautām, atgriezīsies pie viņiem pašiem. Psalmi sniedz dievišķus brīdinājumus, ka ļaunums nepaliks nesodīts mūžīgi.

Dieva atmaksa tiek mērīta ar taisnīgumu un žēlastību. Dieva bērni ir aicināti lūgt par tiem, kas pret viņiem izturas slikti, un pat cerēt uz viņu atgriešanos (Ps. 83:19, Jer. 29:7).

Tomēr, cenšoties saskaņot šos psalmus ar Bībeles standartu par mīlestību pret ienaidniekiem, mums jābūt uzmanīgiem, lai nenoniecīnātu tajos pausto mokošo pieredzi. Dievs atzīst savu bērnu ciešanas un pārlicina tos, ka “Tā Kunga acīs dārga ir Viņa svēto nāve” (Ps. 116:15, angļu NKJV). Dievišķais spriedums liek Dieva ļaudīm pacelt savu balsi pret visu ļaunumu un meklēt Dieva valstības atnākšanu visā tās pilnībā. Psalmi arī izsaka atbalstu tiem, kas cieš, ļaujot viņiem zināt, ka Dievs redz viņu ciešanas un ka reiz notiks pēc taisnības.

Kurš gan dažkārt nav domājis vai fantazējis par atriebību tiem, kas viņiem vai viņu mīļajiem ir izdarījuši briesmīgu ļaunumu? Kā šie psalmi varētu palīdzēt jums uztvert šīs sajūtas no atbilstošas perspektīvas? _____

Kunga tiesas un svētnīca

Izlasi Ps. 96:6–10, Ps. 99:1–4 un Ps. 132:7–9, 13–18. Kur notiek Dieva tiesas, un ko šī atbilde nozīmē mums? Kā svētnīca palīdz mums saprast, kā Dievs izturas pret ļaunumu? _____

Kunga tiesa ir cieši saistīta ar svētnīcu. Svētnīca bija vide, kurā tika pārveidota dziesmiņieka izpratne par ļaunuma problēmu (Ps. 73:17–20). Svētnīca tika noteikta kā dievišķās tiesas vieta, kā norāda urims (4. Moz. 27:21) un augstā priesterā tiesas krūšu plāksne (2. Moz. 28:15, 28–30). Attiecīgi daudzos psalmos ir attēlots Dievs Savā tronī svētnīcā, gatavs tiesāt pasauli par tās grēkiem un ļaunumu.

Svētnīcā tika atklāts pestīšanas plāns. Pagānismā grēks galvenokārt tika saprasts kā fizisks trūkums, kas jānovērš ar burvju rituāliem. Turpretī Bībelē grēks tiek attēlots kā Dieva morāles likuma pārkāpums. Dieva svētums nozīmē, ka Viņš mīl taisnību un tiesu. Arī Dieva tautai jātiecas pēc taisnības un tiesas un jāpielūdz Dievs Viņa svētumā. Lai to izdarītu, viņiem ir jāievēro Dieva likumi, kas ir Viņa svētuma izpausme.

Tādējādi svētnīca ir grēku piedošanas un taisnības atjaunošanas vieta, par ko liecina Dieva troņa žēlastības krēsls un “taisnības upurī” (5. Moz. 33:19, Ps. 4:6).

Tomēr “Dievs, kurš piedod,” atbiejas par to cilvēku ļaunajiem darbiem, kas nenožēlo grēkus (Ps. 99:8). Tas, ka svētnīca ir dievišķās tiesas vieta, praktiskajā dzīvē nozīmē to, ka pastāvīgi apziņā ir jābūt Dieva svētumam un prasībām dzīvot taisnīgi saskaņā ar Dieva derības noteikumiem.

Kunga tiesa Cīnā atnes taisno labklājību un ļauno sakāvi (Ps. 132:13–18). Svētnīca veicināja priecīgas gaidas par Kunga kā Tiesneša atnākšanu, īpaši Salīdzināšanas dienā. Tāpat Psalmi stiprina pārliecību par gaidāmo dievišķā Soģa ierašanos (Ps. 96:13, Ps. 98:9), proti, Jēzu Kristu Debesu svētnīcā (Atkl. 11:15–19).

Izlasi Rm. 8:34. Kā šis pants parāda, ka tas, ko Kristus dara Debesu svētnīcā, ir laba vēsts Viņa ļaudīm? _____

TĀLĀKIEM PĒTĪJUMIEM:

Izlasi Elenas Vaitas grāmatā “Domas no svētību kalna” nodaļu “Svētības” (6.–13., 29.–35. lpp. oriģ.).

Psalmi izsaka protestu pret cilvēku vienaldzību attiecībā uz netaisnību; tie pauž atteikšanos pieņemt ļaunumu. To motivē nevis vēlme atriebties, bet gan dedzība pagodināt Dieva vārdu. Tāpēc atbilstoša ir taisno priecāšanās, redzot Dieva atriebību par ļaunumu, jo tādā veidā pasaulē tiek atjaunots Dieva vārds un Viņa taisnība (Ps. 58:11, 12). Psalmi liek cilvēkiem pacelt savu balsi pret ļaunumu un meklēt Dieva valstības atnākšanu visā pilnībā. Psalmos mums ir dota pārliecība par dievišķo mierinājumu un atbrīvošanu. Kungs celsies!

“Ja jūs lamā un vajā ..,” saka Jēzus, „esiet priecīgi un liksmi.” Uz praviešiem, kas runājuši Kunga vārdā, Viņš norādīja klausītājiem kā uz „svētīgiem” (Jēk. 5:10). Ābels, pirmais kristietis no Ādama dēliem, mira mocekļa nāvē. Ēnohs vadīja savas dienas kopā ar Dievu, un pasaule viņu nepazīna. Noa tika apsmiets kā fanātiķis un nemiera cēlājs. ‘Citi izcietuši izsmieklus un pātagu sitienus, pat arī važas un cietumu. Bet citi tika mocīti, nepieņemdami atsvabināšanu, lai iegūtu augšāmcelšanos.’ (Ebr. 11:36, 35)” (Elena Vaita “Domas no svētību kalna” 33. lpp. oriģ.)

JAUTĀJUMI PĀRRUNĀM:

1. Tā kā pasaules ļaunuma sāpīgā apzināšanās var likt aizdomāties par to, vai Kungs patiešām valda, kā mēs varam attīstīt nesatricināmu ticību, kas izturēs pat kārdināšanās? Tas ir, kam mums ir jāpievērš uzmanība, lai saglabātu ticību Dieva mīlestībai, labestībai un spēkam? Ko krustam būtu jāatklāj mums par Dievu un Viņa raksturu?

2. Kāpēc ir svarīgi nepaļauties uz cilvēku spēkiem (vadītājiem, iestādēm, sociālo atbalstu) kā augstāko gudrību un risinājumu taisnības problēmai šajā pasaulē, bet gan tikai uz Dieva Vārdu un Viņa tiesu?

3. Ko praktiskajā dzīvē nozīmē tas, ka svētnīca ir dievišķās tiesas vieta?

4. Kā mums saprast dažu psalmu skarbo valodu? Kā šī valoda mums palīdz ieraudzīt ļaunu, kas tos sarakstījuši, cilvēciskumu?